

UREDBA (ES) št. 392/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

morale določbe Protokola, ki jih vključuje ta uredba, za Skupnost veljati najpozneje od 31. decembra 2012.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

(3) Atenska konvencija o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 2002 („Atenska konvencija“), se uporablja le za mednarodni prevoz. Na notranjem trgu storitev pomorskega prevoza je razlikovanje med nacionalnim in mednarodnim prevozom odpravljeno, zato je primerno, da sta znotraj Skupnosti raven in narava odgovornosti enaki.

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

(4) Sistem zavarovanja, kakor ga zahteva Atenska konvencija, mora ustrezati finančnim zmogljivostim ladjarjev in zavarovalnih družb. Lastnikom ladij mora biti omogočeno, da svoj sistem zavarovanja urejajo gospodarno, zlasti pri malih ladjarskih podjetjih, ki opravljajo storitve domačega prevoza, pa je treba upoštevati, da je njihova dejavnost odvisna od sezone. Sistem zavarovanja na podlagi te uredbe bi zato moral upoštevati različne razrede ladij.

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 3. februarja 2009,

(5) V primeru smrti ali poškodbe potnika je primerno prevoznika zavezati k predplačilu, pri čemer predplačilo ne pomeni priznanja odgovornosti.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V okviru skupne prometne politike je treba za izboljšanje varnosti pomorskega prometa sprejeti nadaljnje ukrepe. Med te ukrepe bi morala spadati pravila o odgovornosti za škodo, povzročeno potnikom, saj je pomembno, da se potnikom, vključenim v pomorske nesreče, zagotovi ustrezna odškodnina.

(6) Potnikom bi bilo treba pred začetkom potovanja ali, če to ni mogoče, najpozneje ob odhodu zagotoviti ustrezne informacije o pravicah, ki jim pripadajo.

(2) Protokol iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, je bil sprejet 1. novembra 2002 pod okriljem Mednarodne pomorske organizacije (IMO). Skupnost in njene države članice so v procesu odločanja, ali naj k temu protokolu pristopijo oziroma ga ratificirajo. V vsakem primeru bi

(7) Pravni odbor IMO je 19. oktobra 2006 sprejel Pridržek in smernice za izvajanje Atenske konvencije („Smernice IMO“), ki zadevajo nekatera vprašanja iz Atenske konvencije, zlasti nadomestilo za škodo, nastalo zaradi terorističnih dejanj. Kot take je Smernice IMO možno šteti za lex specialis.

(8) Ta uredba vključuje dele Smernic IMO in določa njihovo obvezno veljavo. Zato bi bilo treba v določbah Smernic IMO, kjer se pojavi, pogojnik razumeti kot normativni sedanjik.

⁽¹⁾ UL C 318, 23.12.2006, str. 195.

⁽²⁾ UL C 229, 22.9.2006, str. 38.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 25. aprila 2007 (UL C 74 E, 20.3.2008, str. 562), Skupno stališče Sveta z dne 6. junija 2008 (UL C 190 E, 29.7.2008, str. 17), Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. septembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Sklep Sveta z dne 26. februarja 2009 in Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(9) Določbe Atenske konvencije (Priloga I) in Smernic IMO (Priloga II) bi bilo treba smiselno razumeti v okviru zakonodaje Skupnosti.

- (10) Sistem odgovornosti, kakor je določen v tej uredbi, bi bilo treba postopoma razširiti na različne razrede ladij iz člena 4 Direktive Sveta 98/18/ES z dne 17. marca 1998 o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje⁽¹⁾. Upoštevati bi bilo treba posledice na cene vozovnic in zmožnost trga, da pridobi dostopno zavarovalno kritje na zahtevani ravni za okrepitev pravic potnikov, kakor tudi sezonsko naravo dela prometa.
- (11) Zadeve iz členov 17 in 17a Atenske konvencije sodijo v izključno pristojnost Skupnosti, kolikor navedena člena vplivata na pravila iz Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽²⁾. Ti dve določbi bosta, ko bo Skupnost pristopila k Atenski konvenciji, v tem obsegu postali sestavni del pravnega reda Skupnosti.
- (12) V tej uredbi bi bilo treba izraz „ali je registrirana v državi članici“ razlagati v smislu, da mora biti država zastave za namene dovoljenja registracije svoje ladje, ki je dana v zakup, v drugi državi (bareboat charter-out registration), država članica ali pogodbenica Atenske konvencije. Države članice in Komisija bi morale narediti vse potrebno, da pozovejo IMO, naj oblikuje smernice o konceptu dovoljenja registracije svoje ladje, ki je dana v zakup, v drugi državi.
- (13) V tej uredbi izraz „pripomočki za osebe z zmanjšano mobilnostjo“ ne bi smel pomeniti niti prtljage niti vozil v smislu člena 8 Atenske konvencije.
- (14) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽³⁾.
- (15) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spremembo te uredbe, da se vanjo vključijo nadaljnje spremembe mednarodne konvencije ter z njo povezanih protokolov, kodeksov in resolucij. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (16) Evropska agencija za pomorsko varnost, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾, bi morala Komisiji pomagati pri pripravi in pisanju poročila o napredku v zvezi z delovanjem pravil, določenih v tej uredbi.
- (17) Nacionalni organi, zlasti pristaniški organi, imajo temeljno in odločilno vlogo pri prepoznavanju različnih tveganj, povezanih s pomorsko varnostjo, ter pri upravljanju z njimi.
- (18) Države članice so se v svoji Izjavi o pomorski varnosti z dne 9. oktobra 2008 trdno zavezale, da bodo najpozneje do 1. januarja 2012 izrazile svojo privolitve, da bodo zavezane z Mednarodno konvencijo o omejitvi odgovornosti za pomorske terjatve iz leta 1976, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1996. Države članice lahko uporabijo možnost iz člena 15(3a) navedene konvencije, da s posebnimi določbami na podlagi te uredbe uredijo sistem omejitve odgovornosti, ki se uporablja za potnike.
- (19) Ker cilja te uredbe, in sicer oblikovanja skupka enotnih pravil glede pravic prevoznikov po morju in njihovih potnikov v primeru nesreče, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi njihovega obsega in učinka lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

1. Ta uredba določa režim Skupnosti glede odgovornosti in zavarovanja za prevoz potnikov po morju, kakor je določeno v relevantnih določbah:

- (a) Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 2002 („Atenska konvencija“), navedenih v Prilogi I, in
- (b) Pridržka in smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, ki jih je 19. oktobra 2006 sprejel Pravni odbor IMO („Smernice IMO“), navedenih v Prilogi II.

⁽¹⁾ UL L 144, 15.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL L 12, 16.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽⁴⁾ UL L 208, 5.8.2002, str. 1.

2. Poleg tega ta uredba razširja uporabo teh določb na prevoz potnikov po morju znotraj posamezne države članice z ladjami, ki v skladu s členom 4 Direktive 98/18/ES sodijo v razreda A in B, in določa nekatere dodatne zahteve.

3. Najpozneje 30. junija 2013 Komisija po potrebi predstavi zakonodajni predlog, ki med drugim razširja področje uporabe te uredbe na ladje, ki v skladu s členom 4 Direktive 98/18/ES sodijo v razreda C in D.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za ves mednarodni prevoz v smislu točke 9 člena 1 Atenske konvencije in za prevoz po morju znotraj posamezne države članice z ladjami, ki v skladu s členom 4 Direktive 98/18/ES sodijo v razreda A in B, če:

- (a) ladja pluje pod zastavo države članice ali je registrirana v državi članici;
- (b) je bila prevozna pogodba sklenjena v državi članici; ali
- (c) je v skladu s prevozno pogodbo kraj odhoda ali kraj prihoda v državi članici.

Države članice lahko uporabljajo to uredbo za ves prevoz po morju znotraj posamezne države članice.

Člen 3

Odgovornost in zavarovanje

1. Ureditev odgovornosti glede potnikov, njihove prtljage in vozil ter pravil v zvezi z zavarovanjem ali drugim finančnim jamstvom ureja ta uredba in členi 1, 1a, 2(2), 3 do 16, 18, 20 in 21 Atenske konvencije, navedeni v Prilogi I, in določbe Smernic IMO, navedene v Prilogi II.

2. Smernice IMO, kakor so navedene v Prilogi II, so zavezujoče.

Člen 4

Nadomestilo za pripomočke za osebe z zmanjšano mobilnostjo in druge posebne pripomočke

V primeru izgube ali poškodovanja pripomočkov za osebe z zmanjšano mobilnostjo ali drugih posebnih pripomočkov, ki jih uporablja potnik z zmanjšano mobilnostjo, ureja prevoznikovo odgovornost člen 3(3) Atenske konvencije. Nadomestilo

ustreza nadomestni vrednosti zadevnih pripomočkov ali, kjer je to primerno, stroškom popravila.

Člen 5

Globalna omejitev odgovornosti

1. Ta uredba ne spreminja pravic ali obveznosti prevoznika ali dejanskega prevoznika v skladu z nacionalno zakonodajo za izvajanje Konvencije o omejitvi odgovornosti za pomorske zahtevke, 1976, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1996, vključno z morebitnimi prihodnjimi spremembami te konvencije

Kadar ne obstaja veljavna nacionalna zakonodaja, odgovornost prevoznika ali dejanskega prevoznika urejajo določbe člena 3 te uredbe.

2. V zvezi z zahtevki zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki je posledica katerega koli od rizikov iz odstavka 2.2 Smernic IMO, lahko prevoznik in dejanski prevoznik omejita svojo odgovornost na podlagi določb iz odstavka 1 tega člena.

Člen 6

Predplačilo

1. Kadar je smrt ali telesna poškodba potnika posledica ladijske nesreče, prevoznik, ki je dejansko opravljal celoten prevoz ali del prevoza, med katerim se je zgodila ladijska nesreča, v 15 dneh od identifikacije osebe, upravičene do odškodnine, izplača predplačilo, ki zadostuje za kritje takojšnjih finančnih potreb, sorazmernih s povzročeno škodo. V primeru smrti to plačilo znaša najmanj 21 000 EUR.

Ta določba se uporablja tudi, če ima prevoznik sedež v Skupnosti.

2. Predplačilo ne pomeni priznanja odgovornosti in se lahko pobota s pozneje izplačanimi zneski na podlagi te uredbe. To predplačilo ni vračljivo, razen v primerih, določenih v členu 3(1) ali členu 6 Atenske konvencije ali Dodatku A k Smernicam IMO, ali kadar oseba, ki je prejela predplačilo, ni oseba, upravičena do odškodnine.

Člen 7

Informiranje potnikov

Brez poseganja v obveznosti organizatorjev potovanj, v skladu z Direktivo Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih⁽¹⁾, prevoznik in/ali dejanski prevoznik zagotovita, da potniki dobijo ustrezne in razumljive informacije o pravicah v skladu s to uredbo.

⁽¹⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 59.

Kadar je bila prevozna pogodba sklenjena v državi članici, se te informacije zagotovijo na vseh prodajnih točkah, vključno s telefonsko prodajo in prek spleta. Kadar je kraj odhoda v državi članici, se te informacije zagotovijo pred odhodom. V vseh drugih primerih se te informacije zagotovijo najpozneje ob odhodu. Če izpolni obveznost informiranja po tem členu bodisi prevoznik bodisi dejanski prevoznik, drugemu potnikov ni treba informirati. Informacije se zagotavljajo v najprimernejši obliki.

Za izpolnitev obveznosti informiranja na podlagi tega člena lahko prevoznik in dejanski prevoznik potnikom zagotovita najmanj informacije iz povzetka določb te uredbe, ki ga pripravi Komisija in ki se objavi.

Člen 8

Poročanje

Najpozneje tri leta po dnevu začetka uporabe te uredbe Komisija pripravi poročilo o njeni uporabi, ki med drugim upošteva gospodarski razvoj in razvoj v okviru mednarodnih forumov.

Temu poročilu je lahko priložen predlog za spremembo te uredbe ali predlog, ki naj ga Skupnost predloži pred ustreznim mednarodnim forumom.

Člen 9

Spremembe

1. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, ki se nanašajo na vključitev sprememb omejitev iz členov 3(1), 4a(1), 7(1) in 8 Atenske konvencije zaradi upoštevanja odločitev, sprejetih po členu 23 navedene konvencije, in ustreznih posodobitev Priloge I k tej uredbi, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 10(2) te uredbe.

Ob upoštevanju posledic na cene vozovnic in zmožnost trga, da pridobi dostopno zavarovalno kritje na zahtevani ravni za okrepitev pravic potnikov, kakor tudi sezonske narave dela prometa, na podlagi primerne ocene vplivov, Komisija do 31. decembra 2016 sprejme ukrep v zvezi z omejitvami, določenimi v Prilogi I za ladje, ki sodijo v razred B v skladu s členom 4 Direktive 98/18/ES. Navedeni ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih

določb te uredbe, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 10(2) te uredbe.

2. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe in ki se nanašajo na vključitev sprememb določb Smernic IMO, navedenih v Prilogi II, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 10(2).

Člen 10

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladjami (COSS), ustanovljen z Uredbo (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 11

Prehodne določbe

1. V zvezi s prevozom po morju znotraj posamezne države članice z ladjami, ki v skladu s členom 4 Direktive 98/18/ES sodijo v razred A, se lahko države članice odločijo, da odložijo uporabo te uredbe za štiri leta po dnevu začetka njene uporabe.

2. V zvezi s prevozom po morju znotraj posamezne države članice z ladjami, ki v skladu s členom 4 Direktive 98/18/ES sodijo v razred B, se lahko države članice odločijo, da odložijo uporabo te uredbe do 31. decembra 2018.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Uporablja se od dne začetka veljavnosti Atenske konvencije za Skupnost, vendar v vsakem primeru najpozneje od 31. decembra 2012.

⁽¹⁾ UL L 324, 29.11.2002, str. 1.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

DOLOČBE ATENSKÉ KONVENCIJE O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE PO MORJU, KI SO RELEVANTNE ZA UPORABO TE UREDBE**(Prečiščeno besedilo Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, in Protokola iz leta 2002 h Konvenciji)**

1. člen

Opredelitve

V tej konvenciji imajo naslednji izrazi tale pomen:

1. (a) „prevoznik“ pomeni osebo, ki je sklenila prevozno pogodbo ali je bila le-ta sklenjena v njenem imenu, ne glede na to, ali prevoz dejansko opravi ta oseba ali dejanski prevoznik;
 - (b) „dejanski prevoznik“ pomeni osebo, ki ni prevoznik in je lahko lastnik, zakupnik ali upravljaec ladje, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza, ter
 - (c) „prevoznik, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza“ pomeni dejanskega prevoznika ali, v primeru, da prevoznik dejansko opravi prevoz, prevoznika;
2. „prevozna pogodba“ pomeni pogodbo, ki jo je sklenil prevoznik ali je bila sklenjena v njegovem imenu za prevoz potnika ali potnika in njegove prtljage po morju;
 3. „ladja“ pomeni samo morsko plovilo, ne pa plovila z zračno blazino;
 4. „potnik“ pomeni vsako osebo, ki jo prevaža ladja:
 - (a) na podlagi prevozne pogodbe ali
 - (b) ki s soglasjem prevoznika spremlja vozilo ali žive živali, ki so opredeljene v prevozni pogodbi za prevoz blaga, ki ga ta konvencija ne ureja;
 5. „prtljaga“ pomeni vsak predmet ali vozilo, ki ga na podlagi prevozne pogodbe prevaža prevoznik, razen:
 - (a) predmetov in vozil, ki se prevažajo v skladu s pogodbo o zakupu, nakladnico ali drugo pogodbo, ki v prvi vrsti ureja prevoz blaga, ter
 - (b) živih živali;
 6. „kabinska prtljaga“ pomeni prtljago, ki jo ima potnik v svoji kabini ali je kako drugače v njegovi posesti, varstvu ali pod njegovim nadzorom. Razen po osmem odstavku tega člena in 8. členu vključuje kabinska prtljaga tudi prtljago, ki jo ima potnik v ali na svojem vozilu;
 7. „izguba ali poškodovanje prtljage“ vključuje gmotno škodo, ki je posledica neizročitve prtljage potniku v razumnem času po prihodu ladje, ki je prevažala ali bi morala prevažati prtljago, ne vključuje pa zamud, ki so posledica delovnih sporov;
 8. „prevoz“ zajema naslednja obdobja:
 - (a) za potnika in njegovo kabinsko prtljago čas, ko sta potnik in/ali njegova kabinska prtljaga na ladji ali v postopku vkrcavanja ali izkrcavanja, in čas, ko se potnik in njegova kabinska prtljaga prevažata s kopnega na ladjo ali obratno, če so stroški takšnega prevoza vključeni v ceno vozovnice ali je plovilo, ki se uporablja za takšen pomožni prevoz, potniku zagotovil prevoznik. Vendar pa za potnika prevoz ne vključuje časa, ki ga ta prebije v pomorskem terminalu, postaji, na pomolu oziroma na ali v katerem koli drugem pristaniškem objektu;

- (b) za kabinsko prtljago prav tako čas, ki ga potnik prebije v pomorskem terminalu ali na postaji ali pomolu oziroma na ali v katerem koli drugem pristaniškem objektu, če je prtljago prevzel prevoznik ali oseba, ki dela zanj, ali njegov agent in potniku ni bila ponovno izročena;
- (c) za ostalo prtljago, ki ni kabinska prtljaga, čas od trenutka, ko jo prevzame prevoznik ali oseba, ki dela zanj, ali njegov agent na kopnem ali na ladji, do trenutka, ko jo prevoznik ali oseba, ki dela zanj, ali njegov agent potniku ponovno izroči;
9. „mednarodni prevoz“ pomeni vsak prevoz, v okviru katerega sta v skladu s prevozno pogodbo kraj odhoda in prihoda v različnih državah ali v isti državi, če je v skladu s prevozno pogodbo ali načrtom potovanja vmesno pristanišče postanka v drugi državi;
10. „Organizacija“ pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo;
11. „generalni sekretar“ pomeni generalnega sekretarja Organizacije.

1a. člen

Priloga

Priloga k tej konvenciji je njen sestavni del.

2. člen

Uporaba

1. [...] (*)

2. Ne glede na prvi odstavek tega člena se Konvencija ne uporablja, kadar se v skladu s katero koli mednarodno konvencijo o prevozu potnikov ali prtljage z drugo vrsto prevoza uporablja za prevoz režim civilne odgovornosti v skladu z določbami takšne konvencije, če je uporaba določb zadevne konvencije glede pomorskega prevoza obvezna.

3. člen

Odgovornost prevoznika

1. Za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki je posledica ladijske nesreče, prevoznik odgovarja do 250 000 obračunskih enot na posameznega potnika v posameznem primeru, razen če prevoznik dokaže, da je nesreča:

(a) posledica vojne, sovražnosti, državljanske vojne, vstaje ali izjemnega, neizogibnega ali neobvladljivega naravnega pojava ali

(b) je nastala zaradi dejanja ali opustitve dejanja z namenom povzročitve nesreče s strani tretje osebe.

Če in v kolikor škoda presega navedeno mejo, je prevoznik odgovoren še nadalje, razen če ne dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

2. Prevoznik odgovarja za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki ni posledica ladijske nesreče, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali zaradi njegove malomarnosti. Breme dokazovanja namena ali malomarnosti nosi tožnik.

3. V primeru škode zaradi izgube ali poškodovanja kabinske prtljage prevoznik odgovarja, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali zaradi njegove malomarnosti. Za škodo, ki je nastala zaradi ladijske nesreče, se domneva, da je nastala namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

4. Prevoznik odgovarja za škodo, nastalo zaradi izgube ali poškodovanja prtljage, ki ni kabinska prtljaga, razen če dokaže, da je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo nenamerno ali brez malomarnosti prevoznika.

5. V tem členu:

(a) „ladijska nesreča“ pomeni brodolom, prevrnitev, trčenje ali nasedanje ladje, eksplozijo, požar ali okvaro ladje;

(b) „namen ali malomarnost prevoznika“ vključuje namen ali malomarnost oseb, ki delajo za prevoznika, pri opravljanju njihovih nalog;

(*) Ni povzeto.

(c) „okvara ladje“ pomeni vsako nepravilno delovanje, okvaro ali nespoštovanje ustreznih varnostnih predpisov glede katerega koli dela ladje ali njene opreme, ki se uporablja za umik, evakuacijo, vkrcavanje in izkrcavanje potnikov; pogon, krmiljenje, varno plovbo, privezovanje, sidranje, vplutje ali izplutje s priveza ali sidrišča, nadzorovanje škode zaradi poplave; ali za sprožitev reševalnih naprav, ter

(d) „škoda“ ne vključuje kaznovalnih ali odvrtilnih odškodnin.

6. Odgovornost prevoznika v skladu s tem členom se nanaša le na škodo, nastalo v nesrečah, ki so se zgodile med prevozom. Dokazno breme, da je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo med prevozom, pa tudi glede obsega škode, nosi tožnik.

7. Nič v tej konvenciji ne posega v regresno pravico prevoznika zoper katero koli tretjo osebo ali ugovor zaradi deljene odgovornosti v skladu s 6. členom te konvencije. Nič v tem členu ne posega v pravico do omejitve odgovornosti v skladu s 7. in 8. členom te konvencije.

8. Domneva o odgovornosti za namen ali malomarnost določene stranke ali naložitev dokaznega bremena določeni stranki ne preprečuje upoštevanja dokazov v prid tej stranki.

4. člen

Dejanski prevoznik

1. Če je bil prevoz ali del prevoza zaupan dejanskemu prevozniku, prevoznik skladno z določbami Konvencije vseeno ostaja odgovoren za celoten prevoz. Poleg tega za dejanskega prevoznika za del prevoza, ki ga opravi, veljajo pravice in obveznosti, ki mu jih nalagajo določbe Konvencije.

2. Prevoznik je pri prevozu, ki ga opravi dejanski prevoznik, odgovoren za dejanja in opustitve dejanj dejanskega prevoznika in oseb, ki delajo zanj, ali njegovih agentov, ki jih ti storijo pri opravljanju svojih nalog.

3. Poseben dogovor, po katerem prevoznik prevzema obveznosti, ki jih Konvencija ne nalaga, ali se odreka pravicam, zagotovljenim s Konvencijo, zavezuje dejanskega prevoznika le, če se je s tem izrecno pisno strinjal.

4. Če in kolikor prevoznik in dejanski prevoznik odgovarjata, je njuna odgovornost solidarna.

5. Nič v tem členu ne posega v regresno pravico v razmerju med prevoznikom in dejanskim prevoznikom.

4a. člen

Obvezno zavarovanje

1. Pri prevozu potnikov z ladjo, ki je v državi pogodbenici registrirana za prevoz več kot dvanajst potnikov, in če se uporablja ta konvencija, ima vsak prevoznik, ki prevoz ali del prevoza dejansko opravi, urejeno zavarovanje ali drugo finančno jamstvo, na primer bančno garancijo ali podoben finančni instrument za kritje odgovornosti v skladu s to konvencijo za smrt ali telesne poškodbe potnikov. Omejitev obveznega zavarovanja ali drugega finančnega jamstva ne sme biti nižja od 250 000 obračunskih enot na potnika za vsak posamezen primer.

2. Potrdilo, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo velja v skladu z določbami Konvencije, se izda za vsako ladjo, potem ko ustrezni organ države pogodbenice presodi, ali so bile izpolnjene zahteve iz prvega odstavka. Za ladjo, registrirano v državi pogodbenici, tako potrdilo izda ali potrdi ustrezni organ države, v kateri je ladja vpisana v register; za ladjo, ki v državi pogodbenici ni registrirana, lahko takšno potrdilo izda ali potrdi ustrezni organ vsake države pogodbenice. Vzorec potrdila je določen v prilogi k tej konvenciji in vsebuje naslednje podrobnosti:

(a) ime ladje, razpoznavno številčno ali črkovno oznako in pristanišče registracije;

- (b) ime in navedbo glavnega kraja poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz ali del prevoza;
- (c) IMO identifikacijsko številko ladje;
- (d) vrsto in trajanje jamstva;
- (e) ime in glavni kraj poslovanja zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, in, odvisno od primera, kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo, ter
- (f) čas veljavnosti potrdila, ki ne sme biti daljši od časa veljavnosti zavarovanja ali drugega finančnega jamstva.
3. (a) Država pogodbenica lahko za izdajo potrdila pooblasti od nje priznani institucijo ali organizacijo. Ta institucija ali organizacija državo obvesti o izdaji vsakega potrdila. V vseh primerih država pogodbenica v celoti jamči za popolnost in točnost tako izdanega potrdila ter zagotovi vse potrebno za izpolnitev te obveznosti.
- (b) Država pogodbenica generalnemu sekretarju sporoči:
- (i) posebne obveznosti in pogoje pooblastila, ki ga je dodelila priznani instituciji ali organizaciji;
- (ii) preklic takega pooblastila ter
- (iii) datum začetka učinkovanja pooblastila ali preklica pooblastila.
- Dodeljeno pooblastilo začne učinkovati šele tri mesece od dne, ko je bil o tem obveščen generalni sekretar.
- (c) Institucija ali organizacija, pooblaščenca za izdajo potrdil v skladu s tem odstavkom, je pooblaščenca najmanj za preklic teh potrdil, če ne izpolnjujejo pogojev, pod katerimi so bila izdana. V vseh primerih institucija ali organizacija o preklicu obvesti državo, v katere imenu je bilo potrdilo izdano.
4. Potrdilo je sestavljeno v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države izdajateljice. Če uporabljeni jezik ni angleščina, francoščina ali španščina, besedilo vsebuje prevod v enega od teh jezikov; če tako določi zadevna država, se njen uradni jezik lahko izpusti.
5. Potrdilo se hrani na ladji, kopija pa se deponira pri organu, ki vodi ladijski register, ali, če ladja ni registrirana v državi pogodbenici, pri organu države, ki je potrdilo izdal ali potrdil.
6. Zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje zahtev tega člena, če lahko preneha iz drugih razlogov, kot je potek veljavnosti zavarovanja ali finančnega jamstva, določenega v potrdilu, pred iztekom treh mesecev od dne vročitve obvestila o poteku organu iz petega odstavka, razen če je bilo potrdilo izročeno temu organu ali je bilo v navedenem obdobju izdano novo potrdilo. Podobno se navedene določbe uporabljajo za vsako spremembo, ki povzroči, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje več zahtev tega člena.
7. Država ladijskega registra določi pogoje za izdajo in veljavnost potrdila ob upoštevanju določb tega člena.
8. Konvencija državi pogodbenici v ničemer ne preprečuje, da bi se opirala na informacije, ki jih pridobi od drugih držav, Organizacije ali drugih mednarodnih organizacij glede finančnega stanja ponudnikov zavarovanj ali drugih finančnih jamstev za namene te konvencije. V teh primerih se država pogodbenica, ki se opira na zadevne informacije, ne razbremeni odgovornosti, ki jo ima kot država izdajateljica potrdila.

9. Potrdila, ki jih izda ali potrdi organ države pogodbenice, sprejmejo druge države pogodbenice za namene te konvencije in jih obravnavajo enakovredno s potrdili, ki so jih izdale ali potrdile same, četudi so bila izdana ali potrjena za ladjo, ki ni registrirana v državi pogodbenici. Država pogodbenica lahko kadar koli zahteva posvetovanje z državo, ki je potrdilo izdala ali potrdila, če sumi, da je zavarovalnica ali porok, naveden v potrdilu, finančno nesposoben izpolniti svoje obveznosti v skladu s to konvencijo.

10. Vsak odškodninski zahtevek, ki ga krije zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v skladu s tem členom, je mogoče vložiti neposredno zoper zavarovalnico ali drugo osebo, ki zagotavlja finančno jamstvo. V takšnem primeru se znesek, določen v prvem odstavku, nanaša na omejitev odgovornosti zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, četudi prevoznik ali dejanski prevoznik ni upravičen do omejitve odgovornosti. Toženec lahko še naprej uveljavlja ugovore (razen stečaja ali prisilne poravnave), ki bi jih bil v skladu s to konvencijo upravičen uveljavljati prevoznik iz prvega odstavka. Toženec lahko poleg tega uveljavlja ugovor, da je škoda posledica naklepa zavarovanca, vendar toženec ne more uveljavljati drugih ugovorov, do katerih bi bil upravičen v postopku zavarovanja zoper toženca. Toženec ima v vsakem primeru pravico zahtevati, da se prevoznik in dejanski prevoznik vključita v postopek.

11. Vsi zneski, ki jih zagotovi zavarovalnica, ali ki se zagotovijo iz drugega finančnega jamstva v skladu s prvim odstavkom, so na voljo izključno za poplačilo zahtevkov v skladu s Konvencijo, vsa izplačila takšnih zneskov pa bodo odgovornost, ki izhaja iz Konvencije, razbremenila do višine plačanega zneska.

12. Država pogodbenica ladji pod njeno zastavo, za katero se uporablja ta člen, dovoli plovbo le, če je bilo potrdilo izdano v skladu z drugim ali petnajstim odstavkom.

13. Ob upoštevanju določb tega člena vsaka država pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo zagotovi, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v obsegu iz prvega odstavka velja za vsako ladjo, registrirano za prevoz več kot dvanajstih potnikov, ne glede na to, kje je registrirana, za vplutje v pristanišče na njenem ozemlju ali izplutje iz njega, v kolikor se uporablja ta konvencija.

14. Ne glede na določbe petega odstavka lahko država pogodbenica obvesti generalnega sekretarja, da za namene trinajstega odstavka ladjam ob vplutju v pristanišča na njenem ozemlju ali izplutju iz njih ni treba imeti ali predložiti potrdila, zahtevanega v drugem odstavku, če je država pogodbenica, ki je potrdilo izdala, generalnega sekretarja obvestila, da vodi evidenco v elektronski obliki, ki je dostopna vsem državam pogodbenicam in potrjuje obstoj potrdila ter omogoča državam pogodbenicam, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu s trinajstim odstavkom.

15. Če zavarovanje ali drugo finančno jamstvo za ladjo v lasti države pogodbenice ni urejeno, se ustrezne določbe tega člena za takšno ladjo ne uporabljajo, ladja pa mora imeti potrdilo, ki ga izda ustrezní organ države ladijskega registra, ki navaja, da je ladja v lasti te države in da je odgovornost zavarovana ustrezno znesku, določenemu v skladu s prvim odstavkom. Oblika takšnega potrdila mora čim bolj ustrezati vzorcu, predpisanemu v drugem odstavku.

5. člen

Vrednostni predmeti

Prevoznik ne odgovarja za izgubo ali poškodbo denarja, vrednostnih papirjev, zlata, srebrnine, nakita, okrasnih predmetov, umetnin ali drugih vrednostnih predmetov, razen če niso bili vrednostni predmeti zaupani prevozniku v hrambo, pri čemer pa prevoznik odgovarja do omejitve, določene v tretjem odstavku 8. člena, razen če ni v skladu s prvim odstavkom 10. člena dogovorjena višja omejitev.

6. člen

Deljena odgovornost

Če prevoznik dokaže, da je smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje njegove prtljage povzročilo namerno ali malomarno ravnanje potnika oziroma je njegovo ravnanje k temu pripomoglo, lahko sodišče, pred katerim poteka postopek, prevoznika v skladu z veljavno zakonodajo deloma ali v celoti oprusti odgovornosti.

7. člen

Omejitev odgovornosti za smrt ali telesno poškodbo

1. Odgovornost prevoznika za smrt ali telesno poškodbo potnika v skladu s 3. členom v nobenem primeru ne presega 400 000 obračunskih enot na potnika v posameznem primeru. Če je v skladu z veljavno zakonodajo sodišča, pred katerim teče postopek, dodeljena odškodnina v obliki večkratnih periodičnih izplačil, skupna vrednost plačil ne preseže navedene omejitve.

2. Država pogodbenica lahko s posebnimi določbami nacionalne zakonodaje uredi omejitev odgovornosti, določeno v prvem odstavku, pod pogojem, da nacionalna omejitev odgovornosti, če ta sploh obstaja, ni nižja od tiste, predpisane v prvem odstavku. Država pogodbenica, ki izkoristi možnost iz tega odstavka, obvesti generalnega sekretarja o višini sprejete omejitve odgovornosti oziroma o tem, da ta ne obstaja.

8. člen

Omejitev odgovornosti za izgubo ali poškodovanje prtljage in vozil

1. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje kabinske prtljage v nobenem primeru ne presega 2 250 obračunskih enot na potnika na prevoz.

2. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje vozil, vključno z vso prtljago v ali na vozilu, v nobenem primeru ne presega 12 700 obračunskih enot na vozilo na prevoz.

3. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje prtljage, razen prtljage iz prvega in drugega odstavka, v nobenem primeru ne presega 3 375 obračunskih enot na potnika na prevoz.

4. Prevoznik in potnik se lahko dogovorita, da prevoznik odgovarja z odbitno franšizo, ki ni višja od 330 obračunskih enot v primeru poškodovanja vozila in ni višja od 149 obračunskih enot na potnika v primeru izgube ali poškodovanja ostale prtljage; ta znesek se odšteje od izgube ali škode.

9. člen

Obračunska enota in pretvorba

1. Obračunska enota v tej konvenciji je posebna pravica črpanja, kot jo je opredelil Mednarodni denarni sklad. Zneski, navedeni v prvem odstavku 3. člena, prvem odstavku 4a. člena, prvem odstavku 7. člena in v 8. členu se pretvorijo v nacionalno valuto države sodišča, pred katerim poteka postopek, na osnovi vrednosti te valute v razmerju do posebne pravice črpanja na dan izdaje sodne odločbe ali na dan, o katerem se dogovorita stranki. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost nacionalne valute države pogodbenice, ki je članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna po cenitveni metodi, ki jo na zadevni dan uporablja Mednarodni denarni sklad za svoje operacije in transakcije. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost nacionalne valute države pogodbenice, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna na način, ki ga določi ta država pogodbenica.

2. Kljub temu pa lahko država pogodbenica, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada in katere zakonodaja ne omogoča uporabe določb prvega odstavka, ob ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k tej konvenciji ali kadar koli pozneje izjavi, da je obračunska enota iz prvega odstavka enaka znesku 15 zlatih frankov. Zlati frank iz tega odstavka je enak petinšestdesetim in pol miligramom zlata čistosti devetsto tisočin. Pretvorba zlatega franka v nacionalno valuto se opravi v skladu z zakonodajo zadevne države.

3. Izračun iz zadnjega stavka prvega odstavka in pretvorba iz drugega odstavka se opravita tako, da je, kolikor je to mogoče, vrednost za zneske iz prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka 4a. člena, prvega odstavka 7. člena in 8. člena, izražena v nacionalni valuti države pogodbenice, enaka dejanski vrednosti, pridobljeni z uporabo prvih treh stavkov prvega odstavka. Države obvestijo generalnega sekretarja o načinu izračuna po prvem odstavku oziroma o rezultatu pretvorbe iz drugega odstavka, ko deponirajo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k tej konvenciji in kadar pride do spremembe v načinu izračuna oziroma v rezultatu pretvorbe.

10. člen

Dodatne določbe o omejitvi odgovornosti

1. Prevoznik in potnik se lahko izrecno in pisno dogovorita za višje omejitve odgovornosti od tistih, predpisanih v 7. in 8. členu.
2. Obresti na odškodnino in pravni stroški niso vključeni v omejitve odgovornosti, predpisane v 7. in 8. členu.

11. člen

Ugovori in omejitve odgovornosti za osebe, ki delajo za prevoznika

Če je zoper osebo, ki dela za prevoznika, ali agenta prevoznika ali dejanskega prevoznika vložena tožba za povrnitev škode, ki sodi na področje te konvencije, lahko taka oseba ali agent, če dokaže, da je deloval v okviru svojih nalog, uveljavlja tiste ugovore in omejitve odgovornosti, na katere se lahko v skladu s to konvencijo sicer sklicuje prevoznik ali dejanski prevoznik.

12. člen

Seštevanje zahtevkov

1. Če se uporabljajo omejitve odgovornosti iz 7. in 8. člena, se te nanašajo na skupno vrednost vseh zneskov odškodninskih zahtevkov, vloženi zaradi smrti ali telesne poškodbe posameznega potnika ali izgube ali poškodovanja njegove prtljage.
2. Za prevoz, ki ga opravi dejanski prevoznik, skupna vrednost zneskov, ki se lahko zahtevajo od prevoznika, dejanskega prevoznika in od oseb, ki zanj delajo, in njihovih agentov, ki delujejo v okviru svojih nalog, ne presega najvišjega zneska, na katerega je v skladu s to konvencijo mogoče obsoditi prevoznika ali dejanskega prevoznika, vendar nobena od omenjenih oseb ne odgovarja za znesek, ki bi presegel zanj veljavno omejitev.
3. V vseh primerih, v katerih se oseba, ki dela za prevoznika, ali agent prevoznika ali dejanskega prevoznika v skladu z 11. členom Konvencije lahko sklicuje na omejitve odgovornosti, predpisane v 7. in 8. členu, skupna vrednost zneskov, ki se lahko zahtevajo od prevoznika ali dejanskega prevoznika in od osebe, ki zanj dela, ali njegovega agenta, ne presega teh omejitev.

13. člen

Izguba pravice do omejitve odgovornosti

1. Prevoznik ni upravičen do omejitev odgovornosti, predpisanih v 7. in 8. členu ter prvem odstavku 10. člena, če se dokaže, da je škoda nastala zaradi dejanja ali opustitve tega prevoznika z namenom povzročiti tako škodo ali zaradi nepremišljenosti in ob poznavanju dejstva, da bo po vsej verjetnosti nastala taka škoda.
2. Oseba, ki dela za prevoznika, ali agent prevoznika ali dejanskega prevoznika ni upravičen do omejitev odgovornosti, če se dokaže, da je škoda nastala zaradi dejanja ali opustitve dejanja te osebe ali agenta z namenom povzročiti tako škodo ali zaradi nepremišljenosti in ob poznavanju dejstva, da bo po vsej verjetnosti nastala taka škoda.

14. člen

Podlaga za tožbene zahtevke

Zahtevek za odškodnino zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika ali za izgubo ali poškodovanje prtljage se vložijo zoper prevoznika ali dejanskega prevoznika le v skladu s to konvencijo.

15. člen

Obvestilo o izgubi ali poškodovanju prtljage

1. Potnik pisno obvesti prevoznika ali njegovega agenta:
 - (a) v primeru očitne poškodbe prtljage:
 - (i) za kabinsko prtljago pred ali med izkrcanjem potnika;
 - (ii) za vso ostalo prtljago pred ali ob njeni ponovni izročitvi;

- (b) v primeru poškodbe prtljage, ki ni očitna, ali izgube prtljage v petnajstih dneh od dne izkranja ali ponovne izročitve prtljage ali od dne, ko bi prtljaga morala biti ponovno izročena.
2. Če potnik ne ravna po tem členu, se šteje, da je bila prejeta prtljaga nepoškodovana, razen če se ne dokaže nasprotno.
3. Pisno obvestilo ni potrebno, če je bila prtljaga ob prejemu skupaj pregledana.

16. člen

Zastaranje zahtevkov

1. Vsi zahtevki v zvezi s smrtjo ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanjem prtljage zastarajo v roku dveh let.
2. Rok zastaranja se izračuna:
- (a) v primeru telesne poškodbe od dne izkranja potnika;
- (b) v primeru smrti med prevozom od dne, ko bi se potnik moral izkrcati, in v primeru telesne poškodbe, nastale med prevozom, katere posledica je smrt potnika po izkrcanju, od dne smrti, pod pogojem, da to obdobje ni daljše od treh let od dne izkranja;
- (c) v primeru izgube ali poškodovanja prtljage od dne izkranja ali od dne, ko bi do izkranja moralo priti, kar koli se zgodi pozneje.
3. Veljavna zakonodaja sodišča, pred katerim teče postopek, ureja podlago za začasno odložitev in prekinitev teka zastaralnih rokov, vendar tožba na podlagi te konvencije v nobenem primeru ne more biti vložena po izteku katerega koli izmed naslednjih rokov:
- (a) pet let od dne izkranja potnika ali od dne, ko bi do izkranja moralo priti, kar koli se zgodi pozneje, ali, če to nastopi prej,
- (b) tri leta od dne, ko je tožnik izvedel ali bi moral izvedeti za telesno poškodbo, izgubo ali škodo, nastalo zaradi nesreče.
4. Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se lahko zastaralni rok podaljša z izjavo prevoznika ali z dogovorom strank po nastanku vzroka za tožbo. Izjava ali dogovor morata biti v pisni obliki.

17. člen

Pristojni sodni organ (*)

17a. člen

Priznanje in izvršitev (*)

18. člen

Ničnost pogodbenih določil

Pogodbena določila, dogovorjena pred nastankom nesreče, ki je povzročila smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje prtljage, katerih namen je katero koli osebo, ki je odškodninsko odgovorna po tej konvenciji, razbremeniti odgovornosti do potnika ali predpisati nižjo omejitev odgovornosti, kot je določena s to konvencijo, razen v primerih iz četrtega odstavka 8. člena, in določila, katerih namen je prevaliti dokazno breme s prevoznika ali dejanskega prevoznika ali katerih posledica je omejitev možnosti, navedenih v prvem in drugem odstavku 17. člena, so nična, vendar pa ničnost takih pogodbenih določil ne pomeni ničnosti celotne prevozne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe te konvencije.

(*) Ni povzeto.

20. člen

Jedrska škoda

Ta konvencija ne določa odgovornosti za škodo, nastalo zaradi jedrske nesreče:

- (a) če je upravljavec jedrskega objekta odgovoren za škodo v skladu bodisi s Pariško konvencijo z dne 29. julija 1960 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije, kot je bila spremenjena z Dodatnim protokolom z dne 28. januarja 1964, bodisi z Dunajsko konvencijo z dne 21. maja 1963 o civilni odgovornosti za jedrsko škodo ali katero koli njuno veljavno spremembo ali protokolom, ali
- (b) če je upravljavec jedrskega objekta za takšno škodo odgovoren po nacionalni zakonodaji, ki ureja takšno odgovornost, in če je ta zakonodaja v vseh pogledih enako naklonjena prizadetim osebam kot Pariška ali Dunajska konvencija ali katera koli njuna veljavna sprememba ali protokol.

21. člen

Gospodarski prevoz, ki ga opravljajo javni organi

Ta konvencija se uporablja za gospodarski prevoz, ki ga v skladu s prevozno pogodbo v smislu 1. člena opravljajo države ali javni organi.

[člena 22 in 23 Protokola iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974]

22. člen

Revizija in sprememba (*)

23. člen

Spremembe omejitev

1. Brez poseganja v določbe 22. člena se posebni postopek iz tega člena uporablja zgolj za spreminjanje omejitev, določenih v prvem odstavku 3. člena, prvem odstavku 4a. člena, prvem odstavku 7. člena in 8. členu Konvencije, kakor je bila revidirana s tem protokolom.
2. Na zahtevo vsaj polovice, v vsakem primeru pa najmanj šestih držav pogodbenic tega protokola, generalni sekretar vsak predlog za spremembo omejitev, vključno z odbitnimi franšizami, določenih v prvem odstavku 3. člena, prvem odstavku 4a. člena, prvem odstavku 7. člena in 8. členu Konvencije, kakor je bila revidirana s tem protokolom, razpošlje vsem članicam Organizacije in vsem državam pogodbenicam.
3. Vsaka predlagana in razposlana sprememba se predloži v preučitev Pravnemu odboru Organizacije (v nadaljnjem besedilu „Pravni odbor“) vsaj šest mesecev po tem, ko je bila razposlana.
4. Vse države pogodbenice Konvencije, kakor je bila revidirana s tem protokolom, so upravičene sodelovati v postopku Pravnega odbora za preučitev in sprejetje sprememb, četudi niso članice Organizacije.
5. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino držav pogodbenic Konvencije, kakor je bila revidirana s tem protokolom, ki so navzoče in glasujejo v Pravnem odboru, razširjenem skladno s četrtrim odstavkom, pod pogojem, da je pri glasovanju prisotna vsaj polovica držav pogodbenic Konvencije, kakor je bila revidirana s tem protokolom.
6. Pri obravnavi predloga za spremembo omejitev Pravni odbor upošteva izkušnje, pridobljene ob nesrečah, in zlasti višino škode, ki je pri tem nastala, spremembe denarnih vrednosti ter učinek predlagane spremembe na stroške zavarovanja.

(*) Ni povzeto.

7. (a) Nobena sprememba omejitev po tem členu se ne sme obravnavati prej kot pet let od dne, ko je bil ta protokol dan na voljo za podpis, niti prej kot v petih letih od dne začetka veljavnosti predhodne spremembe po tem členu.
- (b) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi, predpisani s Konvencijo, kot je bila spremenjena s tem protokolom, povečani za šest odstotkov letno, ob uporabi obrestno obrestnega računa od dne, ko je bil ta protokol dan na voljo za podpis.
- (c) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi, predpisani s Konvencijo, kot je bila spremenjena s tem protokolom, pomnoženi s tri.
8. Organizacija uradno obvesti države pogodbenice o vsaki spremembi, sprejeti v skladu s petim odstavkom. Sprememba se šteje za sprejeto po izteku osemnajstmesečnega roka od dne uradnega obvestila, razen če je v navedenem roku vsaj četrtnina držav, ki so bile ob sprejetju spremembe države pogodbenice, generalnemu sekretarju sporočila, da spremembe ne sprejmejo. V tem primeru je sprememba zavrnjena in nima učinkov.
9. Sprememba, ki se šteje za sprejeto v skladu z osmim odstavkom, začne veljati osemnajst mesecev po sprejetju.
10. Sprememba zavezuje vse države članice, razen če v skladu s prvim in drugim odstavkom 21. člena ne odpovejo tega protokola vsaj šest mesecev pred začetkom veljavnosti spremembe. Odpoved začne učinkovati z začetkom veljavnosti spremembe.
11. Kadar se sprememba sprejme, vendar se osemnajstmesečni rok za njeno sprejetje še ni iztekel, je država, ki postane država pogodbenica v tem obdobju, vezana s to spremembo, če ta začne veljati. Država, ki postane pogodbenica po tem obdobju, je vezana s spremembo, ki je bila sprejeta v skladu z osmim odstavkom. V primerih iz tega odstavka je država vezana s spremembo, ko ta začne veljati ali, če se to zgodi pozneje, ko za zadevno državo začne veljati ta protokol.
-

PRILOGA K ATENSKI KONVENCIJI

POTRDILO O ZAVAROVANJU ALI DRUGEM FINANČNEM JAMSTVU V ZVEZI Z ODGOVORNOSTJO ZA SMRT ALI TELESNO POŠKODBO POTNIKOV

Izdano v skladu z določbami 4a. člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002

Ime ladje	Razpoznavna številčna ali črkovna oznaka	IMO identifikacijska številka ladje	Pristanišče registracije	Ime in polni naslov glavnega kraja poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz

Potrjujemo, da ima navedena ladja veljavno zavarovalno polico ali drugo finančno jamstvo, ki izpolnjuje zahteve 4a. člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002.

Vrsta jamstva

Trajanje jamstva

Ime in naslov zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka(-ov)

Ime

Naslov

To potrdilo velja do

Izdala ali potrdila vlada

(polno ime države)

ALI

Kadar se država pogodbenica sklicuje na tretji odstavek 4a. člena, je treba uporabiti naslednje besedilo:

To potrdilo je na podlagi pooblastila vlade

(polno ime države) izdal(-a) (ime institucije ali organizacije)

V, dne

(Kraj)

(Datum)

.....
(Podpis in naziv uradnika, ki je potrdilo izdal ali potrdil)

Opombe:

1. Navedba države lahko vključuje tudi omembo pristojnega organa te države, v kateri je izdano potrdilo.
2. Če celotni znesek jamstva izvira iz več kakor enega vira, je treba navesti zneske po posameznih virih.
3. Če je jamstvo dano v več oblikah, je treba te oblike naštet.
4. V rubriki „Trajanje jamstva“ mora biti določen datum, ko začne to jamstvo učinkovati.
5. V rubriki „Naslov zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka(-ov)“ mora biti naveden glavni kraj poslovanja zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka(-ov). Če je ustrezno, se navede kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo.

PRILOGA II

Izvelek iz Pridrška in smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, ki jih je 19. oktobra 2006 sprejel Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije

PRIDRŽEK IN SMERNICE IMO ZA IZVAJANJE ATENSKE KONVENCIJE

Pridršek

1. Atenska konvencija bi morala biti ratificirana z naslednjim pridržkom ali njemu ustrezajočo izjavo:

„[1.1] Pridršek Vlade ... v zvezi z ratifikacijo Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002 (v nadaljnjem besedilu ‚Konvencije‘).

Omejitev odgovornosti prevoznikov itd.

[1.2] Vlada ... si pridržuje pravico, da omeji, in se obvezuje, da bo omejila odgovornost iz prvega in drugega odstavka 3. člena Konvencije, in sicer za smrt ali telesno poškodbo potnika, ki je posledica katerega koli rizika pod 2.2 Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, na nižjega izmed naslednjih zneskov:

— 250 000 obračunskih enot za vsakega potnika v posameznem primeru

ali

— 340 milijonov obračunskih enot na ladjo v posameznem primeru.

[1.3] Poleg tega si Vlada ... pridržuje pravico, da smiselno uporablja, in se obvezuje, da bo smiselno uporabljala 2.1.1. in 2.2.2. točko Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije za te obveznosti.

[1.4] Odgovornost dejanskega prevoznika v skladu s 4. členom Konvencije, odgovornost oseb, ki delajo za prevoznika, in agentov prevoznika ali dejanskega prevoznika v skladu z 11. členom Konvencije in omejitev skupne vrednosti zneskov, ki se lahko zahteva v skladu z 12. členom Konvencije, se omejijo na isti način.

[1.5] Pridršek in obveza pod 1.2 se bosta uporabljala ne glede na temelj odgovornosti iz prvega in drugega odstavka 3. člena in ne glede na morebitne nasprotno določbe 4. ali 7. člena Konvencije; vendar ta pridršek in zaveza ne vplivata na učinkovanje 10. ali 13 člena.

Obvezno zavarovanje in omejitev odgovornosti zavarovalnic

[1.6.] Vlada ... si pridržuje pravico, da omeji zahteve, in se obvezuje, da bo omejila zahteve iz prvega odstavka 4a. člena Konvencije za ureditev zavarovanja ali drugega finančnega jamstva za smrt ali telesno poškodbo potnika, ki je posledica katerega koli rizika pod 2.2 Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, na nižjega izmed naslednjih zneskov:

— 250 000 obračunskih enot za vsakega potnika v posameznem primeru

ali

— 340 milijonov obračunskih enot na ladjo v posameznem primeru.

[1.7] Vlada ... si pridržuje pravico, da omeji odgovornost, in se obvezuje, da bo omejila odgovornost zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo v skladu z desetim odstavkom 4a. člena, za smrt ali telesno poškodbo potnika, ki je posledica katerega koli rizika pod 2.2 Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, do najvišjega zneska zavarovanja ali drugega finančnega jamstva, ki ga mora zagotavljati prevoznik v skladu z 1.6. točko tega pridrška.

[1.8] Vlada ... si poleg tega pridržuje pravico, da uporablja, in se obvezuje, da bo uporabljala Smernice IMO za izvajanje Atenske konvencije, vključno z uporabo klavzul pod 2.1 in 2.2 Smernic, za vsa obvezna zavarovanja v okviru Konvencije.

- [1.9] Vlada ... si pridržuje pravico in se obvezuje, da bo ponudnika zavarovanja ali drugega finančnega jamstva iz prvega odstavka 4a. člena izvzela iz kakršne koli odgovornosti, za katero se ni zavezal.

Izdajanje potrdil

- [1.10] Vlada ... si pridržuje pravico in se obvezuje, da bo izdajala potrdila o zavarovanju iz drugega odstavka 4a. člena Konvencije, da bi:

- odrazila omejitve odgovornosti in zahteve po zavarovalnem kritju pod 1.2, 1.6, 1.7 in 1.9 ter
- vključila druge tovrstne omejitve, zahteve in izjeme, kadar ugotovi, da je to potrebno zaradi razmer na zavarovalniškem trgu v trenutku izdaje potrdila.

- [1.11] Vlada ... si pridržuje pravico in se obvezuje, da bo sprejemala potrdila o zavarovanju, ki jih izdajo druge države pogodbenice na podlagi podobnega pridržka.

- [1.12] Vse takšne omejitve, zahteve in izjeme bodo jasno razvidne iz izdanega ali potrjenega potrdila iz drugega odstavka 4a. člena Konvencije.

Razmerje med tem pridržkom in Smernicami IMO za izvajanje Atenske konvencije

- [1.13] Pravice, ki jih ohranja ta pridržek, se bodo uveljavljale ob doslednem upoštevanju Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije ali katerih koli sprememb teh smernic, s ciljem zagotavljanja enotnosti. Če bo predlog za spremembo Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije – vključno z omejitvami – odobril Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije, se bodo te spremembe začele uporabljati na dan, ki ga določi odbor. To ne posega v določbe mednarodnega prava glede pravice posamezne države, da umakne ali spremeni svoj pridržek.“

Smernice

2. Države pogodbenice bi morale v trenutnih razmerah na zavarovalniškem trgu izdajati potrdila o zavarovanju na podlagi enega jamstva zavarovalnice, ki krije vojne rizike, in druge zavarovalnice, ki krije nevojne rizike. Vsaka od zavarovalnic bi morala biti odgovorna le za svoj del. Uporabljati bi se morala naslednja pravila (spodaj omenjene klavzule so določene v Dodatku A):

- 2.1 Tako za zavarovanje za primer vojne kot za nevojno zavarovanje lahko veljajo naslednje klavzule:

2.1.1 *izključitvena klavzula za radioaktivno onesnaženje, kemično, biološko, biokemično in elektromagnetno orožje* (klavzula št. 370);

2.1.2 *izključitvena klavzula za kibernetški napad* (klavzula št. 380);

2.1.3 *ugovori in omejitve ponudnika obveznega finančnega jamstva v skladu s Konvencijo, kakor je bila spremenjena s temi smernicami, zlasti omejitev 250 000 obračunskih enot na potnika za vsak posamezen primer;*

2.1.4 *določba, da zavarovanje krije izključno odgovornosti, ki izhajajo iz Konvencije, kakor je bila spremenjena s temi smernicami, ter*

2.1.5 *določba, da se bo z vsakim zneskom, plačanim v okviru Konvencije, znižala neporavnana obveznost prevoznika in/ali njegove zavarovalnice v skladu s 4a. členom Konvencije, čeprav ga niso izplačale ali se njegovega izplačila ni zahtevalo od ustrezne zavarovalnice za primer vojne ali nevojne zavarovalnice.*

2.2 Zavarovanje za primer vojne krije odgovornost, če obstaja, za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, zaradi:

- vojne, državljanske vojne, revolucije, upora, vstaje ali javnih nemirov, nastalih zaradi teh dogodkov, ali vseh sovražnih dejanj, ki jih storijo vojaške sile ali so storjena proti vojaškim silam,
- ujetništva, zasega, aretacije, zadrževanja ali pridržanja ter njihovih posledic ali vsakega poskusa takšnih dejanj,
- zavrženih min, torpedov in bomb ali drugega zavrženega vojaškega orožja,
- dejanj teroristov ali oseb iz zlonamernosti ali političnih nagibov in vseh ukrepov, sprejetih za preprečevanje takega rizika ali boj proti njemu,
- zaplembe in razlastitve,

za to zavarovanje pa lahko veljajo naslednje izjeme, omejitve in zahteve:

2.2.1 *WKlavzula o samodejnem prenehanju v primeru vojne in samodejnem prenehanju kritja*

2.2.2 Če zahtevki posameznih potnikov skupaj presegajo znesek 340 milijonov obračunskih enot na ladjo za kateri koli posamezni primer, ima prevoznik pravico do uveljavitve omejitve svoje odgovornosti v znesku 340 milijonov obračunskih enot, vedno pod pogojem, da:

- bi se ta znesek razporedil med tožnike sorazmerno glede na njihove ugotovljene zahtevke,
- se ta znesek tožnikom, znanim v trenutku razdelitve, lahko razporedi v enem ali več obrokih ter
- ta znesek lahko razporedi bodisi zavarovalnica bodisi sodišče ali drug pristojni organ, na katerega se obrne zavarovalnica v kateri koli državi pogodbenici, v kateri potekajo postopki v zvezi z zahtevki, ki jih domnevno krije zavarovanje.

2.2.3 Klavzula o 30-dnevnem odpovednem roku za primere, ki niso zajeti z 2.2.1.

2.3 Nevojno zavarovanje bi moralo kriti vse nevarnosti, za katere velja obvezno zavarovanje, razen rizikov, navedenih pod 2.2, ne glede na to, ali zanje veljajo izjeme, omejitve ali zahteve iz 2.1 in 2.2.

3. V Dodatku B je primer skupka zavarovalniških jamstev (modre karte) in potrdila o zavarovanju, ki odražajo te smernice.

—

DODATEK A

Klavzule iz smernic 2.1.1, 2.1.2 in 2.2.1

Izključitvena klavzula za radioaktivno onesnaženje, kemično, biološko, biokemično in elektromagnetno orožje
(klavzula št. 370, 10.11.2003)

Ta klavzula je bistvenega pomena in prevlada nad vsem, kar je vsebovano v tem zavarovanju in kar ni v skladu z njo.

1. To zavarovanje v nobenem primeru ne krije izgube, odgovornosti za škodo ali stroškov, ki jih neposredno ali posredno povzročita, h katerim prispeva in ki izhajajo iz
 - 1.1 ionizirajočih sevanj zaradi radioaktivnosti ali onesnaženja zaradi radioaktivnosti, ki izvira iz katerega koli jedrskega goriva, jedrskih odpadkov ali izgorevanja jedrskega goriva;
 - 1.2 radioaktivnih, strupenih, eksplozivnih ali drugih nevarnih ali radioaktivnih lastnosti katerega koli jedrskega obrata, reaktorja ali druge jedrske naprave ali njihovih jedrskih sestavnih delov;
 - 1.3 katerega koli orožja ali naprave z atomsko ali jedrsko cepitvijo in/ali zlitjem ali druge podobne reakcije ali radioaktivne energije ali snovi;
 - 1.4 radioaktivnih, strupenih, eksplozivnih ali drugih nevarnih ali radioaktivnih lastnosti katere koli radioaktivne snovi. Izključitev v tej podklavzuli se ne uporablja za radioaktivne izotope, razen za jedrsko gorivo, kadar se taki izotopi pripravljajo, prenašajo, skladiščijo ali uporabljajo za gospodarske, kmetijske, zdravstvene, znanstvene ali druge podobne miroljubne namene;
 - 1.5 katerega koli kemičnega, biološkega, biokemičnega ali elektromagnetnega orožja.

Izključitvena klavzula za kibernetiski napa (klavzula št. 380, 10.11.2003)

1. Ob upoštevanju odstavka 2 to zavarovanje v nobenem primeru ne krije odgovornosti za izgubo ali za stroške, ki jih neposredno ali posredno povzročita, h katerim prispeva ali ki izhajajo iz uporabe ali delovanja katerega koli računalnika, računalniškega sistema, računalniške programske opreme, zlonamerne kode, računalniškega virusa ali postopka ali katerega koli drugega elektronskega sistema, ki bi lahko služil kot sredstvo za povzročitev škode.
2. Kadar je ta klavzula navedena na zavarovalnih policah, ki krijejo riziko vojne, državljanske vojne, revolucije, upora, vstaje ali javnih nemirov, nastalih zaradi teh dogodkov, ali kakršnih koli sovražnih dejanj, ki jih storijo vojaške sile ali so storjena proti vojaškim silam, ali terorizem ali dejanja oseb iz političnih nagibov, odstavek 1 ne dopušča izključitve izgub (ki bi bile sicer krite), ki so nastale zaradi uporabe katerega koli računalnika, računalniškega sistema ali računalniške programske opreme ali katerega koli drugega elektronskega sistema pri izstrelitvi in/ali navigacijskega sistema in/ali izstrelitvenega mehanizma katerega koli orožja ali izstrelka.

Samodejno prenehanje v primeru vojne in izključitev

1.1 Samodejno prenehanje kritja

Ne glede na to, ali je bilo v tem smislu izdano obvestilo o razveljavitvi, kritje SAMODEJNO PRENEHA:

- 1.1.1 ob izbruhu vojne (brez ali z vojno napovedjo) med katerimi koli od naslednjih držav: Združenim kraljestvom, Združenimi državami Amerike, Francijo, Rusko federacijo, Ljudsko republiko Kitajsko;
- 1.1.2 za katero koli plovilo, za katero je odobreno kritje, če je to plovilo zaseženo tako zaradi posesti kot uporabe.

1.2 Vojna med petimi velesilami

To zavarovanje izključuje

- 1.2.1 izgubo, odgovornost za škodo ali stroške, nastale zaradi izbruha vojne (brez ali z vojno napovedjo) med katerimi koli od naslednjih držav: Združenim kraljestvom, Združenimi državami Amerike, Francijo, Rusko federacijo, Ljudsko republiko Kitajsko;
- 1.2.2 zaseg zaradi posesti ali uporabe.

DODATEK B

I. Primeri zavarovalnic (modre karte) iz smernice pod 3

Modra karta, ki jo je izdala zavarovalnica za primer vojne

Potrdilo, ki izkazuje obstoj zavarovanja v skladu s 4a. členom Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002

Ime ladje:

IMO identifikacijska številka ladje:

Pristanišče registracije:

Ime in naslov lastnika:

Potrjujemo, da ima navedena ladja, v lasti navedenega lastnika, veljavno zavarovalno polico, ki izpolnjuje zahteve 4a. člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002, ob upoštevanju vseh izjem in omejitev, ki so dovoljene za obvezno zavarovanje za primer vojne po Konvenciji in smernicah za izvajanje, ki jih je oktobra 2006 sprejel Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije, zlasti pa naslednjih klavzul: [Tu se lahko vstavi poljubno dolgo besedilo Konvencije in Smernic z dodatki.]

Zavarovalno obdobje od: 20. februarja 2007

do: 20. februarja 2008

Zavarovalnica lahko kadar koli razveljavi to potrdilo v 30-dnevnem odpovednem roku s pisnim uradnim obvestilom, ki ga posreduje zgoraj navedenemu organu, pri čemer odgovornost zavarovalnice preneha z iztekom omenjenega odpovednega roka, toda samo glede nesreč, ki se pripetijo po izteku tega roka.

Datum:

To potrdilo je izdal:

War Risks, Inc

[naslov]

.....

Kot ekskluzivni zastopnik za War Risks, Inc.

Podpis zavarovalnice

Podpis zavarovalnice

Potrdilo, ki izkazuje obstoj zavarovanja v skladu s 4a. členom Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002

Ime ladje:

IMO identifikacijska številka ladje:

Pristanišče registracije:

Ime in naslov lastnika:

Potrjujemo, da ima navedena ladja, v lasti navedenega lastnika, veljavno zavarovalno polico, ki izpolnjuje zahteve 4a. člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002, ob upoštevanju vseh izjem in omejitev, ki so dovoljene za nevojne zavarovalnice po Konvenciji in smernicah za izvajanje, ki jih je oktobra 2006 sprejel Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije, zlasti pa ob upoštevanju naslednjih klavzul: [Tu se lahko vstavi poljubno dolgo besedilo Konvencije in Smernic z dodatki.]

Zavarovalno obdobje od: 20. februarja 2007

do: 20. februarja 2008

Zavarovalnica lahko kadar koli razveljavi to potrdilo v trimesečnem odpovednem roku s pisnim uradnim obvestilom, ki ga posreduje zgoraj navedenemu organu, pri čemer odgovornost zavarovalnice preneha z iztekom omenjenega odpovednega roka, toda samo glede nesreč, ki se pripetijo po izteku tega roka.

Datum:

To potrdilo je izdal:

PANDI P&I

[naslov]

.....

Kot ekskluzivni zastopnik za PANDI
P&I

Podpis zavarovalnice

II. Vzorec potrdila o zavarovanju iz smernice pod 3

POTRDILO O ZAVAROVANJU ALI DRUGEM FINANČNEM JAMSTVU V ZVEZI Z ODGOVORNOSTJO ZA SMRT ALI TELESNO POŠKODBO POTNIKOV

Izdano v skladu z določbami 4a. člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002

Ime ladje	Razpoznavna številčna ali črkovna oznaka	IMO identifikacijska številka ladje	Pristanišče registracije	Ime in polni naslov glavnega kraja poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz

Potrjujemo, da ima navedena ladja veljavno zavarovalno polico ali drugo finančno jamstvo, ki izpolnjuje zahteve 4a. člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002.

Vrsta jamstva

Trajanje jamstva

Ime in naslov zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka(-ov)

Zgoraj potrjeno zavarovalno kritje je razdeljeno na zavarovanje za primer vojne in nevojno zavarovanje v skladu s smernicami za izvajanje, ki jih je oktobra 2006 sprejel Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije. Za oba dela zavarovanja veljajo vse izjeme in omejitve, ki so dovoljene po Konvenciji in smernicah za izvajanje. Zavarovalnici nista solidarno odgovorni. Zavarovalnici sta:

Za vojni riziko: War Risks, Inc. [naslov]

Za nevojni riziko: Pandi P&I, [naslov]

To potrdilo velja do

Izdala ali potrdila vlada

(polno ime države)

ALI

Kadar se država pogodbenica sklicuje na tretji odstavek 4a. člena, je treba uporabiti naslednje besedilo:

To potrdilo je na podlagi pooblastila vlade (polno ime države) izdal(-a)
(ime institucije ali organizacije)

V dne
(Kraj) (Datum)

.....
(Podpis in naziv uradnika, ki je potrdilo izdal ali potrdil)

Opombe:

1. Navedba države lahko vključuje tudi omembo pristojnega organa te države, v kateri je izdano potrdilo.
 2. Če celotni znesek jamstva izvira iz več kakor enega vira, je treba navesti zneske po posameznih virih.
 3. Če je jamstvo dano v več oblikah, je treba te oblike naštet.
 4. V rubriki „Trajanje jamstva“ mora biti določen datum, ko začne to jamstvo učinkovati.
 5. V rubriki „Naslov zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka(-ov)“ mora biti naveden glavni kraj poslovanja zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka(-ov). Če je ustrezno, se navede kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo.
-